

nærmest kommende Aar, medens der arbejdes paa Arsenaløen, og vil ikke se sig nødsaget til at tage det med Lukningen af Lyngbymuseet følgende Tab af Entréindtægter, førend den Tid nærmer sig, da man kan aabne det ny Museum ude paa Arsenaløen.

Med Hensyn til selve Anlægsplanen bemærkes, at man ved dennes Udformning har søgt at udnytte det givne Areal paa en saa gunstig Maade som muligt. Museets Hovedbygning (for hvis planlagte Indretning en særskilt Redegørelse gives) har man tænkt sig placeret langs Øens Vestkyst med Forgaard ud mod Kanalen, og i dens Midte har man tænkt sig Hovedindgangen lagt saavel til Hovedsamlingen som til Frilandsmuseet. Adgangen til denne har man tænkt sig ad en Bro over Kanalen, og man maa derfor være i Stand til at disponere over en Trekant af det nu til Baadsmandsstrædes Kaserne hørende Areal, hvorover Hovedvejen til den nævnte Bro fra Prinsessegade maa føres. Den af denne Vej, Prinsessegade og Kanalen begrænsede Trekant kunde tænkes udlagt til Cyklestald og Bilparkering (ikke mindst af Hensyn til Turistrundkørslerne). Lige overfor denne kunde Museets Varmeværk lægges, forsaavidt dette ikke som i Overslaget anbringes i selve Hovedbygningernes Kælder. Ønskeligt vilde det være, om Sporvognslinjen kunde føres i en Sløjfe lige hen til Museets Indgang (i Stedet for som nu i en Sløjfe om ad Burmeistergade). Ved at lægge Museets Hovedbygning paa dette Sted vil man dels opnaa at anbringe en forholdsvis anselig og iøjnefaldende arkitektonisk Bygning paa det Sted ved Gadens og Sporvognslinjens Afslutning, der umiddelbart frembyder sig for Øjet, dels vil man, set inde fra Terrænet, i nogen Grad maskere de uheldige Lejekaserner, saa de ikke gør sig saa stærkt gældende som „Fredsforstyrre“ i Museumsdyllen. Yderligere er det mest pladsøkonomisk at lægge Hovedbygningen her; hvor der tilmed er Udvidelsesmuligheder til 2 Sider. Hensigtsmæssighedsgrunde taler desuden for ikke at have fælles Adgang til Øen med Orlogsværftet, tilmed paa et Sted, hvor der er meget snæver Vej, saa at Passagen let vil blive spærret af et Par Automobileer.

Hensigtsmæssigt vilde det være, at Museet overtog den nuværende Søminemesterbolig ved Indgangen til Orlogsværftet som Tjenestebolig, og at en ny Tjenestebolig om fornødent opførtes som Erstatning for denne lidt længere inde paa Marinens Omraade.

Ved selve Anlægsplanen for Frilandsmuseet har man haft for Øje at gruppere dettes Bygninger efter geografisk-etnografiske Principper, saaledes at de i det hele og store ordnes efter Landsdele, hvorved de enkelte Egnstyper kan studeres i deres Sammenhæng. Men samtidig har man bestræbt sig for at gruppere de oprindeligt i Landsbyer hjemmehørende Bygninger saaledes, at de tilsammen danner en Art gammel-dags Landsbybillede med Gadekær, Bytræ, Sprøjtehus og Smedie i Byens Midte, medens de oprindeligt i mere enlige Omgivelser beliggende Bygninger er skudt mere ud i Periferien. Endvidere har man udnyttet den højest liggende Del af Terrænet til Anbringelse af Museets Stubmølle (der ikke er specielt egnsbestemt) og af et Frilands-teater til Opvisning af Folkedanse, Sanglege o. l. samt eventuelt til Opførelse af folkelige Skuespil o. l. En gammel Kro (der heller ikke er en særlig egnspræget Bygning) med tilhørende Have, hvor Tobaksrøgning maa tænkes at være tilladt, tænkes lagt i Nærheden af Frilands-teatret og af Hovedbygningen, saaledes at en Del af den nuværende Beplantning indgaar i Krohaven, der strækker sig ned til Vandet. Fremtidige Ny erhvervelser og andre Forhold vil naturligvis kunne nødvendiggøre enkelte Ændringer i den udkastede Plan.

Rundgangen paa Frilandsmuseet har man tænkt sig foretaget i den Rækkefølge, som de paa Planen indskrevne Bygningsnumre viser. Frilandsmuseet er iøvrigt tænkt udbygget som angivet i det i Lovforslag Nr. 109 (fremsat i Folketinget 18. Marts 1929) trykte Underbilag A (S. 18): Beskrivelse til en Anlægsplan for Frilandsmuseet ved Lyngby, ved H. Zangenberg.

Med Hensyn til det planlagte Haveanlæg har man dels søgt at tage det mest mulige Hensyn til den forhaandenværende Beplantning, dels tænkt sig at afgrænse de enkelte Grupper af Bygninger ved Plantninger, der gerne i nogen Grad skulde have Præg af vedkommende Bygningers Hjemegn. Smaa haver med tilhørende Jord- eller Stendiger tænkes anlagte ved de enkelte Gaarde, men iøvrigt tænkes Terrænet — fra set et historisk-botanisk Haveanlæg — holdt i Parkkarakter med Græsplæner og Trægrupper. For Overskueligheds Skyld og af Hensyn til Brandvæsenet har man tænkt sig alle gamle Bygninger sat i Forbindelse med en Ringvej paa Terrænet, saa at Publikum altid fra et hvilket som helst Punkt let vil kunne finde Vej til Udgangen.